

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

4. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,76 €

30. LEDNA 2022

Z obsahu:

**Obraťme se k těm,
kdo jsou na okraji**
Katecheze
papeže Františka
při generální audienci
17. listopadu 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Josef z Leonessy
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské
(86 - dokončení)
- strana 6 -

**Odhálila jsem
tajemství utrpení**
Maria Zboralska
- strana 8 -

**Modlitební tažení
za český národ**
- strana 10 -

**Láska překoná
všechny překážky**
P. Paul H. Schmidt
- strana 11 -

Patronové hodin
Čestné strážě
- strana 12 -

Neznámý autor ze 17. stol.: Uvedení Páně do chrámu

Obrátme se k těm, kdo jsou na okraji

Katecheze papeže Františka při generální audienci

17. listopadu 2021, Řím, aula Pavla VI.

„A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli. (...) I když je Hospodin vydá v plen do chvíle, než rodička porodí, zbytek jeho bratří se vrátí zpět k synům Izraele. I postaví se a bude je pást v Hospodinově moci, ve vyvýšeném jménu Hospodina, svého Boha. (...) A on sám bude pokoj.“ (Mich 5,1-4)

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dne 8. prosince 1870 prohlásil blahoslavený Pius IX. svatého Josefa za patrona všeobecné církve. 150 let po této události prožíváme zvláštní rok věnovaný svatému Josefovi a v apoštolském listě *Patris corde* jsem shromáždil

několik úvah o jeho osobě. Nikdy předtím nám nemohl být více oporou, útěchou a vedením, než v této době poznamenané globální krizí složenou z řady různých faktorů. Proto jsem se rozhodl věnovat mu sérii katechezí, které nám, jak doufám, pomohou nechat se osvitit jeho při-

kladem a svědectvím. Několik týdnů budeme mluvit o svatém Josefovi.

V Bibli je více než deset postav, které nesou jméno Josef. Nejvýznamnější z nich je syn Jáкова a Ráchel, který se z otroka stal po faraonovi druhou nejdůležitější osobou v Egyptě (srov. Gn 37-50). Jméno Josef v hebrejštině znamená „Bůh rozmnožuje, Bůh dává růst“. Je to přání, požehnání založené na důvěře v prozřetelnost, které se týká zejména plodnosti a růstu dětí. Právě toto jméno nám

Pokračování na str. 13

Víra a láska – dvě navzájem propojené skutečnosti, které poutají člověka k Pánu Ježíši. Alice Lenczewska (str. 6-7) znamenala ve svém duchovním deníku velkou pravdu, která je jedním ze základních vodítek, jak se sjednotit s Pánem Ježíšem: Poznávat ho a dotýkat se ho je možné srdcem milujícím a důvěřujícím – srdcem dítěte. Čím větší víra a láska, tím je sjednocení s Pánem Ježíšem silnější a poznání hlubší.

Jistě každý známe mnoho příkladů těch, kteří svým životem tuto pravdu dosvědčili. My můžeme v tomto čísle Světla hlouběji proniknout do života osob, které se zasvětily Pánu Bohu. Když poznáváme jejich pevné pouto s Pánem, nemůže nás překvapit, že jim nejvyšší dobrý Bůh dá to, oč prosí, anebo ve své Prozřetelnosti ještě více. Údělem společenství katolické církve je pak zasvěceným osobám vyprošovat milost setrvání ve věrnosti slibům daným Pánu Bohu a růst v duchovním spojení s ním. Když se pak oni modlí za nás, za naše různé potřeby, Pán Bůh je rád vyslyší tím nejlepším možným způsobem. Na to je dobré pomyslet, když budeme v tomto týdnu slavit svátek Uvedení Páně do chrámu.

Hovoříme-li o lásce, pak sem patří také slova sv. Jana od Kříže: „Duše rozpálená láskou je mírná, tichá, pokor-

Editorial

ná a trpělivá.“ Tak čteme ve svědectví o sestře Cecilii, (str. 8-10) již Pán obdaril těžkou nemocí, na kterou ona odpověděla svým „fiat“. A to dokonce takovým způsobem, že vyznala svoji víru, že Pán Bůh nechce, abychom byli smutní. Abychom však prožívali v klidu duchovní radost a štěstí, je zapotřebí být sjednocení s Pánem Ježíšem. A to je možné jen v bezmezné lásce, jak Cecilie dosvědčuje svým snášením utrpení. Vždyť, jak vysvětlovala nemocným, není třeba si přát, aby ono utrpení člověka minulo, protože v něm přichází Pán Ježíš a pomáhá nám svou přítomností nést jeho tíži. Je to vrcholné spojení ve víře a lásce člověka s jeho Miláčkem...

Lidé, kteří žijí své zasvěcení Pánu Bohu ve skrytosti, bývají však také obdarováni mimořádnými dary. A když k tomu zvážíme i nabyté vzdělání, pak nemohou zůstat zcela ve své skrytosti. Tak jako sv. Josef z Leonessy, (str. 4-5), který coby kapucín vycházel mezi lid, aby mu kázal. Neboť: „*Ten, kdo miluje kontemplativní život, má povinnost vyjít do světa a kázat, zvláště je-li myšlení světa zmatené a na zemi bují nepravosti. Bylo by podlé a v rozporu s láskou držet pro sebe to, co nám bylo z lásky dáno.*“

A rovněž zde platí mj. dvě podmínky – víra a láska k Pánu. A z toho vyvěrající mírnost, pokora, trpělivost. Cítíme z toho onu zodpovědnost, kterou před Pánem Bohem tyto zasvěcené duše mají? Neměli bychom je podpořit svými modlitbami a oběťmi?

Důležité je ovšem sjednotit se s Matkou Boží, která jako Neposkvrněná v Lurdech vyzývala k čistotě duše. Tak ji připomínal P. Jean Rodhain, (str. 11) v její pomoc neochvějně vždy věřil a s její pomocí vykonal i velké charitativní dílo. Často opakujeme, jak velký užitek přináší zasvěcení se Neposkvrněné. P. Rodhain dosvědčuje, že Panna Maria neopustí nikoho, kdo se s důvěrou utíká pod její ochranný plášť a prosí ji o pomoc.

Velkým tématem dneška – prameno světa reflektovaným – je pronásledování křesťanů. Zde už nejde výhradně o osoby zasvěcené Pánu Bohu, ale i o celý věřící lid. Kde hledat pomoc, útěchu? Hovoří o tom dnešní první čtení: „*Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já budu s tebou, abych tě vysvobodil.*“ A nejdůležitější vysvobození, které nám náš Pán může dopřát, je osvobození z ďáblových pout a tak umožnění návratu do nebeského království. To je naše víra, z toho pramení naše vděčnost a láska k Pánu Bohu!

Daniel Dehner

Vrať se do synagogy v Nazaretě, kde jsi zanechal Pána při jeho prvním veřejném vystoupení v jeho domovině. Pros Božího Ducha, aby zbavil tvé srdce povrchních, špatných a nevhodných myšlenek, abys Ježíšovo naučení přijal s pravou pokorou a otevřeností.

Jak se dnes přesvědčíš, samotné zalíbení a uspokojení z Božího slova nestačí. Nazaretští si zatím pochvalují výklad svého rodáka, protože mají pocit, že to splňuje jejich očekávání. Ale Pán, který vidí do lidských srdcí, musí bohužel konstatovat, že jeho záměry a jejich představy se zcela rozcházejí. Sama skutečnost, že Ježíš vyrůstal celá léta uprostřed nich, že ho tak zblízka znají, stává se pro ně vážnou překážkou, jakmile mají poznat a přijmout jeho pravé poselství. Dlouhodobá blízkost Ježíše se pro ně nestala příležitostí, aby v něm objevili něco, co je hodno obdivu a úcty, nechtějí připustit, že by mohl být něčím víc než oni sami. Vidí v něm stále jen *syna Josefova*.

Není tvůj dlouhotrvající blízký vztah k Ježíši také poznamenán omylem sousedské familiarity? I tvé srdce se může stát nakonec místem, kde Pán přestává být prorokem. Dlouhá léta v Pánově blízkosti mohou také svádět k nepravé důvěrnosti a falešnému sebevědomí, které je horší než lhovost a zevšednění. Nedopusť, aby ti Ježíš pro svou blízkost a stálou přítomnost tak zdomácněl, že bys začal přehlížet jeho nekonečnou božskou velebnost a nedocenitelnou lásku, takže bys ji nepřijímal s pokorným úžasem a vděčným klaněním, ale se sebejistou samozřejmostí!

Takový stav může být nebezpečný, protože svádí, aby se v tvém srdci zabydlela nekritická sebejistota, která je pak povážlivě nedůtklivá vůči nelichotivé pravdě. Jak jinak si chceš vysvětlit ten nečekaný zvrát nálady, kterého jsi v synagoze svědkem? Jak je možné, že Ježíšovi sousedé, kteří ho před chvílí poslouchali se zjevným uspokojením a pochvalovali si, že promlouvá jako naplněný milostí, jsou najednou zachvázeni hněvem? Ježíš jim nastavil zrcadlo, a to oni nesnesou. Jdou nakonec ve své zaslepenosti tak daleko, že jsou ochotni uchýlit se ke zločinu, jen aby nemuseli změnit své smýšlení.

Proč vyslovil Ježíš slova, která jeho posluchače náhle tak popudila? Protože

Pravá důvěrnost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Žádný prorok není vítáný ve své vlasti.

jsou situace, kdy není možné se vyhnout konfliktu. Hlásání pravdy může narazit na takový odpor, že vyvolá dokonce krajní nepřátelství. Ale to není důvod zamlčet důležitou pravdu. Máš odvahu požádat Pána, aby i tobě nastavil zrcadlo pravdy?

Využij dnešní zkušenosti a zamysli se upřímně nad skutečnými úmysly svého duchovního života. Existuje také nábožnost, která se ve skutečnosti neklání Bohu, ale sobě. I kdyby všechny tvé skutky byly hodny chvály, nekonáš je především proto, že se ti to zalíbilo a že tak imponuješ sobě i svému prostředí? Nedospěl jsi k přesvědčení, že ty sám už dobře víš, čeho je třeba, a nikoho k tomu nepotřebuješ? Radikální obrácení nepotřebují jen zatvrzelí hříšníci, ale i ti, kteří si léta myslí, že žijí v Pánově blízkosti, ale spoléhají jen sami na sebe.

Zanech nad srázem nejen rozkacené Nazaretany, ale i svou nepřiznanou sebelásku, která má vlastně stejné sklonky jako oni. Pospěš za Pánem. Po incidentu a velkém zklamání v Nazaretě jej nejvíce potěšíš prosbou, aby ti prokázal milosrdenství. On přece přišel, jak sám řekl, aby *slepým vrátil zrak*⁽¹⁾. Popros ho o uzdravení: *Pane, ty jsi má naděje, má důvěra od mého mládí*.⁽²⁾ Vypros si poznání a rozhodnutí, abys nadále dělal jen to, co On chce, ale abys to dělal také jen proto, že On to chce. Protože je jen jediný způsob, jak se mu můžeš opravdu přiblížit, a to je **láska**.

Máš dary? Máš úspěchy? Máš znalosti? Máš postavení? Jdou za tebou davy? To všechno ti není k ničemu, jestliže nemáš lásku, která *nemyslí na sebe, nenadává se ani nerozčiluje, nevychloubá se a nezávidí, ale raduje se z pravdy*.

Raduje se i z pravdy o vlastní nicotnosti, aby se s tím větším úžasem a úctou bez ustání klaněla Pánu, který se k tobě sklání. Ježíšova blízkost musí stále více prohlubovat a nikoliv odsouvat a zatlačovat tvé upřímné vyznání: *Pane, nejsem hoden, abys ke mně vstoupil*,⁽³⁾ *odejdi ode mne, neboť jsem člověk hříšný*.⁽⁴⁾

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 1,4-5.17-19

Za (krále) Jošijáha Hospodin mě oslovil: „Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dřív než jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě, prorokem pro národy jsem tě ustanovil. Přepásej svá bedra, vstaň a mluv k nim vše, co ti přikážu. Nelekej se jich, abych tě nezabavil odvahy před nimi. Já totiž dnes udělám z tebe opevněné město, (železný sloup a) bronzovou zeď proti celé říši, proti judským králům a jejím knížatům, proti jejím kněžím i lidu země. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já budu s tebou – praví Hospodin – abych tě vysvobodil.“

2. čtení – 1 Kor 12,31-13,13

Bratři! Usilujte o dary lepší. A teď vám chci ukázat ještě mnohem vzácnější cestu. Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl lásku, jsem jako znějící kov a cimbál zvučící. Kdybych měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládl všecko, co se může vědět, a viru měl v nejvyšší míře, takže bych hory přenášel, ale neměl lásku, nejsem nic. A kdybych rozdal všecko, co mám, a (pro druhého) do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje. Lásku je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen

Dokončení na str. 9

Přijímáš-li výzvu k opravdovému obrácení, pak tvé dnešní setkání s Pánem není o nic menší milost, než jaké se dostalo mezi všemi malomocnými Námánovi a ze všech vdov právě vdově ze Sarepty. Posiluj stále svůj vděčný úžas vědomím, že nikoliv ty sis vyvolil Ježíše, ale On si vyvolil tebe⁽⁵⁾. *Vždyť tě znal dříve, než tě stvořil v lůně, posvětil si tě, než jsi vyšel z mateřského života. Celý zbytek svého života využij k tomu, že budeš vyprávět o jeho spravedlnosti a hlásat jeho podivuhodné skutky*.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 4,18; ⁽²⁾ Ž 71,5; ⁽³⁾ Mt 8,8;

⁽⁴⁾ Lk 5,8; ⁽⁵⁾ srov. Jan 15,16;

⁽⁶⁾ srov. Ž 71.

Svatý Josef z Leonessy

Zápal tohoto italského kapucína pro hlásání slova Božího byl fascinující. Dokonce se rozhodl na vlastní pěst obrátit tureckého sultána. Důvěrně spojen s Kristem, jehož neustále kontemploval, hlásal jeho slávu všude, kde se ocitl – slovem i skutkem. Má tak nyní na Vykupitelově slávě účast.

Dnem jeho narození byl 8. leden 1556, místem pak Leonesse u Alty Sabiny. Rodiče mu při křtu dali jméno Eufrazio. Když o oba ve svých dvanácti letech přišel, převzal jeho výchovu strýc Battista, jenž, sám učitel, chtěl ze synovce mít vzdělaného mladého muže. Proto jej poslal studovat do Viterba a později do Spoleta. Strýc chtěl svého synovce i výhodně oženit, solidní zázemí i vzdělání měly být výtečnými devizami pro chystaný sňatek.

Ten se ovšem neuskutečnil. Eufrazia manželský život vůbec nelákal, nadchl se totiž pro život zasvěcený. Utekl do kapucínského kláštera Carcerelle nedaleko Assisi, a přestože strýc i jiní příbuzní dělali všechno možné, aby ho přilákali zpět, Eufrazio odolal jejich slibům a 8. ledna 1573 si dal dárek k narozeninám v podobě složení řeholních slibů. Přestal být Eufraziem Desiderim a stal se bratrem Josefem.

Snažil se být poctivým řeholníkem a své úsilí ještě zvýšil poté, co se mu ve snu zjevil jeho nedávno zesnulý spolubratr Jeroným z Vissy, se kterým si byli velmi blízcí. „Josefe, Josefe,“ pravil mu bratr Jeroným, „kdybys jen dokázal pochopit, jak přísný počet si Bůh žádá při smrti a jak těžký je vstup do nebeské blaženosti!“ Josefa přítelova slova zasáhla a podnítila jeho cestu kajicníka a muže Božího. Od 24. září 1580 po ní kráčel již s kněžskou tonsurou.

Vzdělání, které otec Josef nabýval během studií, k nimž ho po noviciátu vyzval jeho představený, zúročil při své kazatelské činnosti. Tou ho v květnu roku 1581 pověřil generální vikář kapucínů. Jakkoliv miloval život kontemplativní, neuzavíral se pouze do kostela, ale s nabytými vědomostmi vycházel mezi lidi. Přesně v duchu noticky, kterou si jednou poznamenal: „Ten, kdo miluje kontemplativní život, má povinnost vyjít do světa a kázat, zvláště je-li myšlení světa zmatené a na zemi bují nepravosti. Bylo by podlé a v rozporu s láskou držet pro sebe to, co nám bylo z lásky dáno.“

Otec Josef, biblickou mluvou řečeno, zúročoval či rozmnožoval obdržené hřívny. Pomíjel při svém kazatelském úsilí velká města, namísto nich procházel malými vesnicemi či zapadlými osadami, kde byli lidé s vírou na štíru. Sám sebe viděl jako kazatele chudých rolníků či horalů, necítil se být povolán hlásat slovo Boží měšťanům či šlechtě.

Slavným se stal jeho čin ve vsi Arquata, kterou přepadli loupežníci. Když sem poté přišel, aby prosil o almužny, vesničané ho žádali, aby jim pomohl, protože nikdo jiný dosud s obávanými násilníky nic nesvedl. Otec Josef potom neohroženě procházel okolními lesy a vyhledával loupežníky. Povedlo se mu je všechny shromáždit v jednom menším kostelíku, kde k nim s křížem v ruce promlouval o Kristu. Vyzýval je, aby změnili svůj život a obrátili se. A opravdu – loupežníci si dali říct, obrátili se, zanechali dosavadního způsobu života a stali se horlivými křesťany.

**Giovanni Battista Tiepolo (1696–1770):
Svatý Fidel ze Sigmariny
a svatý Josef z Leonessy**

Svatý Josef z Leonessy

Otec Josef se ve svém poslání osvědčil natolik, že jej představení o šest let později (roku 1587) vyslali do Cařihradu, aby zde, v metropoli Osmanské říše, poskytoval duchovní péči křesťanským zajatcům a otrokům, kterých zde bylo obrovské množství. Procházel ulicemi města a pomáhal, kde a jak se dalo – slovem, manuálně, materiálně. Život v nebyvalé chudobě, který otec Josef s ostatními misionáři v opuštěném benediktinském klášteře vedl, v chudobě, v níž ještě dovedl rozdávat, neunikl pozornosti Turků. Zvláště když se zbožný kapucín opakovaně nabízel za otroka namísto někoho jiného. Pokaždé byl odmítnut. Jednou navečer zabloudil a znenadání se ocitl v samé blízkosti vojenských objektů. Vzbudil pozornost posádky, kterou nenapadlo nic jiného, než že zde tento mnich provádí vyzvědačskou činnost. Měsíc strávil ve vězeňské kobce, než byl na zásah benátského velvyslance propuštěn.

Otec Josef neměl vůbec čas po měsíci strádání se zotavovat. V Cařihradu řádila nedávno vypuknuvší morová epidemie, které již podlely stovky lidí, mezi nimi i dva jeho spolubratři. Vrhel se do služby potřebným, ošetřoval je a beznadějně případy připravoval na setkání s Pánem.

Když se situace uklidnila, nadále duchovně podporoval křesťany. Podařilo se mu dokonce obrátit jednoho pašu, jenž byl dříve řeckokatolickým arcibiskupem. Návrat k pravé víře však museli pečlivě

tajit. Pokud by se celá záležitost prozradila, stihla by oba krutá smrt, konverze z islámu se totiž v tamním právu rovnala hrdelnímu zločinu.

Krutá smrt nakonec našeho kapucína málem skutečně dostihla. Ve svém bezmezném nadšení pro věc Boží a povzruzen konverzí onoho paši, se otec Josef pokusil obrátit po vzoru sv. Františka samotného sultána Murada III. a vymoci na něm dekret o náboženské svobodě. Ale zatímco se Prosťáček z Assisi dostal k sultánovi víceméně oficiálně, otec Josef pronikl do sultánova paláce v noci, když strážce usnuly. Dostal se do bezprostřední blízkosti Muradových komnat, tam byl však polapen a uvržen do žaláře. Kvůli podezření z pokusu o sultánovu vraždu byl mučen, a sice tak, že ho vězňitelé zavěsili za šlachy pravé ruky a pravé nohy háky na trám. Zásahem šůry byl po třech dnech ukrutných bolestí zachráněn a po vykurýrování odplul nazpět do Itálie.

Opětovně zavítával do zapomenutých krajů Umbrie a Abruzzu, opětovně při chůzi celou dobu objímal kříž a rozjímal muka Spasitelova, s nimiž se sjednocoval, opětovně hlásal jeho slávu a moc. Často docházelo k tomu, že se zčistajasna měnil při kázání výraz jeho tváře – to když sjednocování se s Ježíšem spělo k vrcholu. Obcházel vsi za každého počasí, o hladu, žízni, s vnitřní indispozicí. Mnohokrát stihl denně navštívit i více obcí. Naslouchali mu dospělí i děti, maličci tohoto světa, které přiváděl ke Kristu.

Tito lidé, potýkající se s permanentním nedostatkem, slyšeli na jeho slova o rovnosti všech před Bohem, na jeho volání po sociální spravedlnosti. Slyšeli na ně i proto, že z otce Josefa vyzařovala láska a opravdovost, úzké sepětí s Kristem. Například rok 1599, který předcházel papežem vyhlášenému jubilejnímu roku 1600, strávil celý postem. Ty nejchudší zaopatřoval ošacením a obuví, samozřejmě i jídlom a také základní hygienickou a lékařskou péčí – buď sám, nebo s pomocí svých druhů pral jejich šaty, stříhal jim vlasy, omýval jejich rány. Organizoval záložny pro chudé, tzv. Monti di Pietà neboli Hory smilování, zřizoval sklady s obilím a moukou, které pro tyto potřeby dostal od dobrodinců, zakládal i špitály pro nemocné a jakési útulky pro poutníky.

Poděkování za Vaše dary

Milí čtenáři Světla, naši dobrodinci a příznivci!

Děkujeme za Vaši štědrost, kterou jste nás v závěru loňského roku zahrnuli. Víme, že to není samozřejmé a že mnozí z Vás jistě přemýšleli, zda těžce vydělanou korunu nevyužít jinak. Věříme, že s pomocí Boží bude i letos naše redakční práce a vydavatelská činnost k duchovnímu užítku Vás čtenářů, ale i k našemu.

Znovu Vás prosíme o modlitbu, neboť vlastními silami jen stěží naplníme vyřčená očekávání. Také my Vás zahrnujeme do svých modliteb. Navíc každý týden je za Vás sloužena mše svatá. Kěž tedy Pán Bůh odmění Vaši štědrost dobrou duchovními!

*Mgr. Daniel Dehner,
šéfredaktor týdeníku Světlo*

Proslaveným se stal zázrak, jehož byl otec Josef účasten v městečku Otricoli, v obzvláště chudičké lokalitě. Z vnuknutí Božího vyběhl lidi, aby se o 4. neděli postní shromáždili v kostele. Chtěl jim kázat o rozmnožení chlebu a s pomocí Boží tento zázrak opakovat. Samozřejmě ne pro laicní efekt, ale proto, aby nasýtil hladové. Pověřil jednu důvěryhodnou farnici, aby obešla městečko a vyprosila u lidí mouku na chléb. Hladem skomírající Otricolští však dali této ženě všehovšudy 8 kg mouky, nedokázali se vzdát většího množství, pokud jí ovšem vůbec něco dali. Dotyčná se bála blamáže a prosila otce Josefa, aby upustil od svého úmyslu. Ten však trval na svém. Jen neochotně ho uposlechla. Ke svému úžasu po zadělání těsta v díži zjistila, že jedna díže nestačí a už vůbec nestačí na tu kynoucí masu těsta ona sama. S pomocí sousedek pak z oněch 8 kg mouky napekly 150 kg chleba.

Nejen v chudých viděl tento kapucín přímo hmatatelně Krista Ježíše, ale i ve věznicích, jež rovněž ve velkém navštěvoval, aby žalářovaným ulehčil na duši, a ty, kteří byli odsouzeni na smrt, smířil s Bohem. Hlasatelem pokoje byl nejen v teorii, nýbrž i v praxi. Usmířoval znepřátelené soky i celé rody, kolikrát se neohroženě vrhl i doprostřed ozbrojené bitky – s křížem v rukou, aby zabránil nejhoršímu a aby rozkohoutěné rvače smířil.

Otec Josef byl takřka nezastavitelný. Neúnavně obcházel horské stráně i údo-

lí, v nichž byly rozesety malé vísky obývané lidmi hladovějícími po Kristu Ježíši. Na vrcholcích těchto kopců „zasazoval“ masivní kříže, které sem na svých ramech vynesl v procesích, jež pro vesničany pořádal. V jeho horečném úsilí ho nezastravily ani četné potíže, ani několikrát odpadlé nehty, omrzliny, nemoci. Zastavila ho až nemoc poslední, nevléčitelná – rakovina. A s ní i totální vyčerpání. Jestliže totiž přes den procházel krajem a kázal, v noci dlel dlouhé hodiny před svatostánkem a velebil Pána. Spánku či odpočinku si dopřával poskrovnu.

Po krátkém pobytu v rodném Leonesse se uchýlil do kláštera v Amatrice, aby zde dožil svůj život, jak sám cítil. Podstoupil dvojí operaci, leč neúspěšnou. Svůj bohatý život završil 4. února 1612.

Dne 22. června 1737 Josefa z Leonessy prohlásil papež Klement XII. blahoslaveným a 29. června 1746 papež Benedikt XIV. svatým.

Tento kapucínský světec se těší velké úctě především v okolí svého rodiště a v krajích, v nichž vykonával svou misijní činnost. Dodnes existuje několik bratrstev zaštitěných jeho jménem a Svatý otec Pius XII. jej prohlásil patronem misii v Turecku. Dokonce je vydáván časopis *Leonessa a její světec*, v němž se Josefova památka udržuje. Bývá zobrazován s křížem v rukou, od něhož se nikdy dobrovolně neodloučil, případně s hákem, na němž byl mučen.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (86 – dokončení)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Středa 3. 4. 2002

† Svaté přijímání, to je sjednocení se v lásce. Zamiloval jsem si vás před aktem stvoření a zrodil jsem vás z lásky. Láska je plodná: touží se dávat a obšťastňovat.

Chtěl jsem se dělit o lásku – dávat a dostávat. Dostávat z potřeby srdce, dobrovolně a nesobecky.

Takovou lásku Mi může dát jenom člověk – stvoření svobodné ve svém rozhodování, poněvadž nepoznalo plnost, nezažilo velkolepost Mé krásy, lásky a štěstí života se Mnou a ve Mně. Ukřívám se, abych nezotročil nádhrou Mého daru.

Toužím vám dát takové štěstí, jaké si nikdo z lidí nedokáže představit a pocítit.

Celá historie lidstva a příběh každého člověka je tak provázen Mnou, abyste dostali přípravu na sjednocení se se Mnou ve věčnosti. Nyní se můžete setkávat se Mnou v modlitbě, v meditaci nad Mým životem, slovem, znameními, jaká jsem vám dal a neustále dávám.

Znamením nejvýmluvnějším je Moje přítomnost v Eucharistii. Jsem ukrytý v Hostii a skrze její požití začíná setkání duše se Mnou živým a pravdivým, ačkoliv skrytým myslí a smyslem těla.

Poznávat Mne a dotýkat se je možné srdcem milujícím a důvěřujícím – srdcem dítěte. Čím větší víra a láska, tím je sjednocení se Mnou silnější a poznání hlubší.

Varuj se bezmyšlenkovitého a lhostejného přijímání Mne ve Svatém přijímání.

Je to veliký hřích a profanace Mé lásky a Mého daru zrozeného v Krvi Golgoty.

Mé dítě, jak dlouho se budu muset skrývat, abych nespálil tvou duši ohněm Mé lásky a nezahubil tvé tělo silou Mé Otcovské něhy?

A přece tak velmi miluji a toužím být milován.

Pondělí 7. 6. 2004

† Celý „tvůj“ čas musí náležet Mně, pokud Mě toužíš poznávat stále hlouběji a žít Mou láskou stále intenzivněji. Poznáváte prostřednictvím vztahu se Mnou a sdílet Moje touhy a činy.

V lásce nemůže být čas vydělován, kouskovan, dávkován.

Buď miluješ a jsi celá a vždycky pro Mne, nebo nemiluješ Mne, ale jenom sebe a svá momentální zalíbení. Láska nesnáší oddělení srdcí, tužeb, proto-

že usiluje o čím dál hlubší a všezahrnující sjednocení, tak jak jsem řekl: celým srdcem, celou myslí, ze všech sil.⁽¹⁾ Vyjádřením toho je slepá odevzdanost, upozadit se s radostným: „Ježíši, důvěřuji Ti.“ To plodí požehnané ovoce: pocit bezpečí, pokoj a radost.

Hle, nebo už zde na zemi bez ohledu na vnější události a pocity tělesné.

„Prodej všechno, co máš, rozděľ chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj Mne.“ (Lk 18,22)

Pondělí 4. 6. 2007

† Nestane se nic kromě toho, co dovolu. Všechno vidím a všechno vím. S bolestí hledím na to, jak lidé, vzdalující se ode Mne, ničí sebe a svět – ve své strašné slepotě, hlouposti a pýše.

Já vím, kdy přervat tu snahu o sebeznížení. Stane se to tehdy, kdy oběti a modlitby, které jsou zbrání a jsou záchranou, už nepostačí, protože síla zla je převyšší.

Tehdy budu přinucen zasáhnout tak, abych zadržel ty, kteří Mne budou chtít přijmout, ačkoliv třeba jen pod vlivem utrpení a strachu, možná v poslední vteřině před odsouzením.

Ještě trvá čas milosti i čas oběti a odpuštění.

Ještě trvá... čas ochrany a záchrany... Ještě trvá...

„Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevhážíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít.“ (Mt 23,13)

Úterý 25. 12. 2007 / Narození Páně

† Tělo a celý pobyt na světě jsou dány k tomu, aby duše dosáhla štěstí v životě věčném. Jsou cestou, kterou je třeba překonat při návratu do domu Otcova.

Nejdůležitější je návrat – všechno ostatní je přípravou na to, aby se lidé vrhli do otevřené náruče Boha.

Moje Krev způsobí, že ten návrat je možný – jako krev beránka v Egyptě⁽²⁾ chrání před smrtí a zabezpečí cestu do Země Zaslíbené.

Sobota 8. 3. 2008

† Toužím pronikat tvou mysl, tvoje srdce – celou tvou bytost, abys žila Mnou. Nejenom fyzickou existencí, která je tvořena a udržována v čase, ale aby se Můj Duch zpřítomňoval ve tvé myslí a aby On byl tvou moudrostí chápající podstatu veškerého stvoření mimo čas, prostor.

Buď taková, Mé dítě. Já toužím vylévat a přelévat moudrost skrze celé tvoje bytí, jako jsem to dělal po celé tvoje dět-

HROMNIČNÍ POUŤ OTCŮ A MATEK

Středa 2. 2. 2022 • Poutní kostel Klokoty

Program: 16.30 růženec a svátost smíření • 17.00 mše svatá (celebruje P. Jiří Můčka, OMI), žehnání svící, průvod a zászvětná modlitba.

Inspirujeme se Josefem a Marií, kteří přinesli Ježíše do jeruzalémského chrámu. Přijďme i my prosit nebeského Otce o požehnaní pro naše děti. Prosme Pannu Marii Klokotskou za ochranu a dar víry pro naše děti a odvrácení zla od našich rodin.

ŘK farnost Tábor-Klokoty

ství, jako jsem se to snažil dělat ve tvé mladosti a v dospělém věku, kdy tě pohltily věci pozemské a omezovaly přístup k Mé moudrosti.

[...]

Toužím, abys dosáhla prahu, za kterým jsem ukrytý, ještě když budeš tady na zemi.

Buď v tichosti přitisknutá ke Mně a nespěchej, abys Mě mohla spatřit.

Toužím po tom, abys dosáhla plné zralosti své duše.

Sobota 12. 7. 2008

† Netoužím po tvé dokonalosti, ale po tvé lásce.

Láska vůči Mně a ponoření do Mé lásky zjemní všechno, ztiší a zrodí dobrotu a přejícnost vůči lidem a celému stvoření.

[...]

Není tu teď místo pro tvoji aktivitu. Tam musí mít místo ve tvém srdci – ve tvé duši.

Mlčením úst všechno skrývej, aby se rozvíjela mluva srdce odevzdávajícího Mně všechno, co postřehneš svými smysly: lidi, události i celý svět.

Dívej se s láskou, soucitem a milosrdenstvím tak jako Já – připravená pomáhat, neodsuzovat.

[...]

† Osvobodil jsem tě od každého zla, kterému jsi podléhala, osvobodil jsem od něho ty, které jsi zarmucovala.

Nesmíš se vracet k tomu, co bylo odevzdáno při zpovědi.

Je jenom třeba, abys měla povědomí o své lidské hříšnosti a slabosti, aby to zpevňovalo tvou pokoru a vděčnost vůči Mně a bližním snášejícím tvoje pády.

Nesoustřeďuj se na sebe. Žij láskou a vděčností, očekávej setkání se Mnou.

„Děláš si starosti a znepokojuješ se kvůli mnoha věcem; a přece je jich zapotřebí málo, dokonce jen jediná.“ (Lk 10,41–42)

Z knihy Alicja Lenczewska:

Słowo pouczenia.

*Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.*

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 22,37; Mk 12,28–30; Lk 10,27.

⁽²⁾ Srov. Ex 12.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR 2022

Úmysl papeže: Za řeholnice a zasvěcené ženy

Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahou jim vyprošujme, aby i nadále nacházely nové odpovědi na výzvy naší doby.

Jaká je nejnaléhavější výzva dnešní doby v našem evropském prostředí? Nebát se dívat do budoucnosti. Více než jindy potřebujeme v Božím lidu objevovat procké dary. Prorok nejen zakouší, ale také celou svou osobou zvěstuje *milostiplné sebedílení Boží*. Zasvěcení se dotýká proměny člověka, do jehož života se prolamuje Boží život, aby osvobodil od lpění na „falešném nekonečnu“. Řeholníci jsou znamením svobody lásky, která bez překážek vidí podstatu – nazírá do Ježíšova Srdce, z něho doslova „odposlouchává a čte“ odpovědi na bolesti a potřeby současnosti a zprostředkovává tento Boží život druhým.

Národní úmysl: Za zimní olympijské hry

Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

Dvacáté čtvrté Zimní olympijské hry proběhnou v Pekingu 4.–20. února 2022. Rozhodnutí bylo učiněno v roce 2015 přes oprávněné obavy týkající se dodržování lidských práv Číně. O pouhé čtyři hlasy zvítězila kandidatura Pekingu nad kazašskou Almatou. Oči celého světa upřené na Čínu v době pořádání her otevírají nedopovězené otázky, které souvisí s nedemokratickými praktikami a utlačováním křesťanů. Navíc obavy z rostoucích provokací vůči Tchaj-wanu, rezervovaný postoj vůči klimatické krizi, autoritářský politický systém a náboženská nesvoboda, to vše odůvodňuje rostoucí nechuť se olympiády zúčastnit. Můžeme připomenout dopis kardinála Dominika Duky, který předal v Praze prezidentu Si Ťin-pchingovi v roce 2016. Požadoval návrat náboženské svobody nejen pro katolické křesťany, ale pro všechny věřící, což však není možné bez respektování občanských a lidských práv v duchu rezoluce OSN z roku 1948. Znovu je nutno vzpomenout starobylou zásadu: Krev mučedníků je semenem nových křesťanských životů klíčících ze země. Naplňuje se tím blahoslavenství spojující pronásledování pro spravedlnost s vlastnictvím nebeského království.

***Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!***

Zdroj: Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova (www.jesuit.cz)

Odhalila jsem tajemství utrpení

Když jí o rok posunuli věčné sliby, sestra Cecílie Maria od Svaté Tváře byla roztrpčená. Měla ráda, když všechno šlo podle jejího plánu a když mohla mít poslední slovo. O několik let později se právě ona stala pro celou komunitu vzorem v sebeodevzdání se do Boží vůle a v hrdinském prožívání utrpení.

Cecílie Maria se narodila 5. prosince 1973 v rodině s mnoha dětmi v San Martín de los Andes v Argentině. Ve výběru její životní dráhy sehrál významnou roli školní katecheta. To on vstúpil mladičké žákyni touhu po nebi a postaral se, aby se dívka začala denně účastňovat mše svaté a modlit se. Hodina náboženství věnovaná životu a myšlenkám sv. Terezie z Ávily jí otevřela dveře k pochopení vztahu s Bohem. Dívka byla fascinována definicí modlitby Terezie Veliké („důvěrná a přátelské obcování s Bohem a vyžitá, mnohokrát opakovaná slova rozhovoru s Tím, o kterém víme, že nás miluje“) a začala přijímat Ježíše jako blízkého přítele. Současně zatoužila navštívit Ávilu. Na místě kultu sv. Terezie pocítila Cecílie povolání k řeholnímu životu. Několik let poté, když měla za sebou krátký pobyt v řeholi v Buenos Aires a tříletá pečovatelská studia, Cecílie Maria překročila práh kláštera bosých karmelitánek v Santa Fe. Dne 8. prosince 1997 tam dívka ve svých 24 letech našla svůj skutečný dům a doplnila dílo započaté v Ávile.

Čas dozrávání

Postulantka začala s nadšením řeholní formaci. Jako bytost povahy otevřené a bezprostřední se rychle ve společenství

aklimatizovala. Uchvacovala prokazovanou srdečností. Současně však znepokojovala její přílišná hovornost, indiskrétnost, nedbalost, neschopnost naslouchat druhým, jakož i soustředování pozornosti na sebe. Cecílie Maria byla nedozrálá v mnoha směrech, a proto, když se přibližoval termín obláčky a věčných slibů, společenství rozhodlo o odložení této slavnosti o rok. Tento krok byl pro postulanku velmi bolestný a hluboce to prožívala. Vzala to však na vědomí a neusilovala o rozdělení mezi sestrami.

V následujících letech ve spolupráci s Boží milostí mladá řeholnice pomalu akceptovala své slabosti, přijímala odpovědnost za své činy a rostla ve ctnostech. Její představená, matka Maria Magdalena, takto popisuje cestu dozrávání sestry Cecílie: „Abych ji popsala, užila bych slova našeho svatého otce, sv. Jana od Kříže: »Duše rozpálená láskou je mírná, tichá, pokorná a trpělivá.« Dilo, které v ní vykonal Ježíš, bylo zakončením dlouhé cesty očištění i proměny, ve které cítila silný nápor »starého člověka« (o kterém mluví sv. Pavel) s jeho pýchou, sobectvím a netrpělivostí. (...) Tato cesta jí stála mnoho slz, poněvadž na běžné úrovni měla sklon prosazovat vlastní vůli. Po několika letech řeholního života se rozhodla s odhodlaností onen kurz změnit [na »sladkou po-

Sestra Cecílie Maria od Svaté Tváře

slušnost« – pozn. red.] a od té doby začala dělat pokrok v přijímání čím dál větší prostoty a radosti, čehož plně dosáhla ve své nemoci.“

„Pán to pro mě vybral“

Byl 11. prosinec roku 2015. Sestra Cecílie, která tehdy měla 42 let a už delší čas pocítovala bolest v ústech, se vydala k zubaři. Po prohlídce ji stomatolog, znepokojený jejími poraněními, poslal ke specialistovi na nemoci hlavy a krku. Ještě téhož dne řeholnice uviděla na žádance o tomografii diagnózu: podezření na rakovinu jazyka... Když se sestra Cecílie vrátila do kláštera, její spolusestry nemohly té zprávě uvěřit. Navíc je překvapila s dramatickou situací kontrastující tvář nemocné, která zářila hlubokým pokojem a přijetím, a rovněž jí vyřčená slova: „Pán to pro mě vybral a já jsem mu řekla »fiat«. Nemohu nic víc udělat.“

Výsledky z tomografie a dalších vyšetření potvrdily původní diagnózu. Nádor se nacházel u kořene jazyka, měl průměr 10 cm a překážel při hovoru i polykání a měl také vliv na trojklaný nerv a další nervy v hlavě. Lékaři v Buenos Aires – kam sestru poslali – se domnívali, že je nutná okamžitá radioterapie a chemoterapie. Další dva měsíce karmelitánka prožila v hlavním městě, kde se podrobila dalším lékařským zásahům: zavedení gastrostomie, která umožňovala výživu mimo tra-

„Pane Ježíši, děkuji Ti, žeš vzal na sebe všechna moje trápení, žeš byl na kříži přibit za mé hříchy, ztýraný pro mé viny, žeš mi ve svém umučení, smrti a zmrtyvýchvstání odpustil všechny hříchy, otevřels mi cestu do nebe a učinils, že každé lidské utrpení se stalo cestou spásy. Obětuji Ti svoje utrpení a spojuji se s Tvým utrpením za spásu všech hříšníků. Zříkám se všeho, co vede ke zlu, i veškerého hříchu, abych žil ve svobodě dítěte Božího. Zříkám se satana, který je hlavním strýjcem hříchu. Pane Ježíši, prosím Tě o milost bezpodmínečného odpuštění těm všem, kteří mi křivdili a způsobovali mi utrpení. Celou svoji bolest fyzickou a muka duchovní skládám do Tvých ran. Děkuji Ti za tuto zkušenost. Prosím, vysvobď mě od veškeré tísně, vzdoru a znechucení. Sjednocen s Tvými mukami všechna svoje utrpení obětuji nebeskému Otci za obrácení pohanů, ateistů, za papeže, biskupy a kněze a také na úmysl nových kněžských a řeholních povolání (úmysly lze změnit). Skrze Neposkvrněné Srdce Panny Marie jsem celý(-á) Tvůj (Tvá). Amen.“

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

diční cestu, a přijetí dalších dávek ozáření. Tou dobou karmelitánka trpěla také zápallem plic, vředy ústní dutiny a zanícenými abscesy i zvracením. Sestra Cecílie prožívala těžké chvíle, když už nemohla normálně jíst, a také když se dověděla o smrti několika osob ze své rodiny. Po spontánní reakci v zoufalství a zármutku však přicházelo uklidnění a přijetí všeho v duchu hluboké víry. Svůj pohled sestra směřovala k trpícímu Ježíši, který přijal umučení a smrt na kříži pro spásu světa.

S připojenou kapačkou a gastrostomií chodila sestra Cecílie po pokojích pacientů a rozdávala obrázky Milosrdného Ježíše a vyprávěla o velikém Božím milosrdenství. Vysvětlovala jiným nemocným: „Ježíš na sebe bere tvoje trápení. Když k tobě přichází utrpení, neboj se, nemusíš si přát, aby tě minulo. Musíš v něm zůstat, říkej: »Ježíši, důvěřuji Ti.« Dábel také ví, jak takovou chvíli využít a způsobit, že věříme, že to utrpení nikdy neskončí.“ Proto také radila: „Nejdůležitější je mše svatá, zpověď, růženec.“ Sama ve chvílích neklidu, a když pro obrovskou bolest nemohla „ani myslet, ani se modlit“, líbala kříž.

Dar shora

Během krátkého pobytu sestry v kláštere se konala slavnost posvěcení oltáře a skládání slibu celého společenství – odevzdat život Kristu. Text k němu napsala sestra Cecílie a ona také hrou na housle dala celé akci slavnostnější ráz. Sestry si tenkrát uvědomily, že řeholnice – stavějící kdysi všechno na vlastní vůli – se v nemocnici ztotožnila s Ježíšem, Beránkem poslušným až k smrti. Nejenom že se nevzpírala, ale dokonce děkovala Miláčkoví za to, že mu může darovat to, co by si ona sama nikdy nevybrala: nemožnost jíst, pít, problémy s mluvením. Sestra Cecílie věděla, odkud bere sílu k takové oběti. Vyzněla: „Když jsem konala křížovou cestu, při zastavení u třetího pádu Pána Ježíše jsem prosila o milost, abych byla silná ve své slabosti. Věřím, že mi Bůh udělil tuto milost, ukázal mi má omezení, naučil mě je milovat a vedl cestou skrze sladkou poslušnost. Nyní mohu přijmout a opětovně mu darovat ta nová omezení, poněvadž Ježíš mě o ně žádá: nejíst, nemluvit... Milost, o kterou ho prosím, je radost, hluboká radost.“

na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska vše omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává. Dar prorokování pomine, dar jazyků už nebude, dar poznání zanikne. Neboť kusé je všechno naše poznání, nedostatečné je naše prorokování. Ale až přijde to, co je dokonalé, zanikne to, co je částečné. Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě. Když se však ze mne stal muž, všechno dětské jsem odložil. Nyní vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale potom uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám věci jenom nedokonale, potom poznám dokonale, podobně, jak (Bůh) poznává mne. Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska.

Evangelium - Lk 4,21-30

Ježíš promluvil v synagoze: „Dnes se naplnilo Písmo, které jste právě slyšeli.“

Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst a říkali: „Není to syn Josefův?“

Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i takdy ve svém domově to, o čem jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnau.“

Dále řekl: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítaný ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Námán ze Sýrie.“

Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplánuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystaveno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

Milost radosti nemocná obdržela v hojnosti. Stejně v nemocnici v Santa Fe, jako i v Buenos Aires sestra Cecílie svědčila o Boží lásce nejenom slovem, ale i podmanivým úsměvem. Věděla, že utrpení a bolest nemají v křesťanství poslední slovo. Pacienti, zdravotnický personál, rodina i známí – ve všech zanechala velký dojem schopnost sestry Cecílie prožívat radost navzdory své bolesti. Ona sama takto vysvětlovala tuto milost svému bratrovi: „Radost je darem Ducha Svatého. (...) Aby Bůh v tobě vykonal své dílo, musíš ho začít poslouchat a být poslušný: slyšet a být poslušný je totéž. Radost je darem, který k nám přichází shůry. Poslušnost nás dělá jemnějšími, pokornějšími,

průzračnějšími. Všechno, co je dobré, přichází shůry.“

Ošetřovatelce, která se zalykala pláčem, když viděla rozdíl mezi pokojem, který vycházel od sestry Cecílie, a vlastním smutkem, způsobeným těžkou rodinnou situací, karmelitánka ústy přeplněnými bolestmi vyznala: „Bůh nechce, abychom byli smutní. (...) Abychom měli klid, radost a štěstí, je zapotřebí být sjednoceny s Ježíšem. Víím, že pokoj, který mám, není mým pokojem, ale spíše pokojem Ježíšovým.“ Po těch slovech řeholnice vyběhla vzlykající ženu, aby Kristu odevzdala všechny záležitosti, a darovala jí růženec. Ta, ačkoliv byla dříve od církve daleko, se ho začala denně modlit.

„Ježíš mi žehná v té nemoci“

Tehdy, na konci května, byla v nemocnici v Buenos Aires provedena biopsie, která ukázala dramatický postup nemoci sestry Cecílie. Další nádory, rostoucí bolestí a zápal plic – to všechno uspisilo rozhodnutí o provedení tracheotomie. Operace měla nemocné zachránit život, byla však spojena se ztrátou hlasu. I s touto obětí pokorná karmelitánka souhlasila. „Ježíš mi zvláštním způsobem žehná v té

Sestra Cecílie se ocitla v nemocnici kvůli rakovině jazyka

nemoci a nebude mne žádat o věci, které překračují mé síly“ – napsala.

Když nadešel den operace, představená se sestry Cecílie zeptala, jaká budou její poslední slova. Ta odpověděla: „Otče, odevzdávám se do Tvých rukou. Ježíši, důvěřuji Ti.“

„Té noci,“ vzpomínala převorka, „zůstala bez pohybu, poněvadž sebemenší pohyb způsoboval, že kašlala. Její oči utkvěly na obraze Krista, který visel u ní v pokoji. Její klidný pohled a úsměv vyjadřovaly veliký klid, který nás všechny zasáhl. Její tvář byla uvolněná, ale víděli jsme, že trpí.“

Nebyl to ale poslední chirurgický zá-
krok u sestry Cecílie. Dva týdny poté se nemocná podrobila operaci plic, která jí přinesla úlevu jen na několik dní. Vložili jí tehdy dvě drenáže, ze kterých vytékala krev a voda, které způsobovaly, že karmelitánka až do konce pociťovala páli-
cí, neuhasitelnou žízeň. Ztotožňovala se s Ježíšovým „žizním“ na kříži. Její úsměv však zůstal nezměněný, navzdory bolesti a slabosti. Svoje bolesti a trápení obětotovala za jednotu Karmelu, církve a křesťanů. Několikrát poslouchala nahrávku, kterou jí věnoval papež František, aby jí posílil v jejím utrpení.

Hodina odchodu sestry Cecílie z tohoto světa se neúprosně blížila. Když jí kaplan daroval obrázek se sv. Terezií na úmrtním loži, napsala: „Ztotožňuji se se slovy z obrázku: »Objevila jsem tajemství utrpení v pokoji: toužím po všem, co chce Ježíš.«“ Řeholnice postupně ztrácela rovnováhu. Poslední den už nemohla vstát. Ten den se usmívala tak dlouho, jak to jen šlo. Ve 20.00 hodin k ní přišel kněz s kapkou Krve Kristovy. Následně, ve spojení s komunitou v Santa Fe, se nemocná společně se sestrami, které se o ni v nemocnici staraly, pomodlila kompletář s rozdělením na chóry. Ježíš přišel pro svou snoubenku 23. června roku 2016 ve 3.45 hodiny. Za poslání sestry Cecílie Marie je možné považovat sdělení, které řekla představené ve chvíli, kdy se dozvěděla o nemoci a bolestném léčení, jež ji čeká: „Nerezignuj z radosti v každé z těch chvílí. Cožpak nevidíš v tom všem Boží dílo? Má Matko, tady je místo jenom na díkůčinění.“

*Z Miłujcie się! 1/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Modlitební tažení za český národ

V listopadu 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Maticního zpravodaje, aby-
chom se všichni spojili k modlitebnímu tažení za český národ pod praporem
sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení.

Na webových stránkách Matice cyrilometodějské s. r. o. www.maticecm.cz
byl zveřejněn úmysl modlitebního tažení i seznam lidí, kteří se po půlhodinách
nepřetržitě modlí. Mnoho se jich modlí i mimo časový harmonogram. Touto
cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrva-
lost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou den-
ní či noční dobu, kdy většina lidí už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti,
posty, mše svaté, svatá přijímání, kající pobožnosti a večeradla na tento úmysl.

**Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše
svatá 2. února 2022 v 18 hodin v poutním kostele v Zašově.**

Prosíme ty, kteří se modlili a již se z nějakých důvodů modlit nemohou, aby
nám tuto změnu ohlásili. Na výše uvedených webových stránkách si můžete
ověřit aktuální seznam modlitebníků. I přes stálé projevy zla v naší zemi i na
celém světě, přes mnoho bolestí a odpadů od Boha věříme, že Bůh slyší mod-
litby zbožných a pokorných srdcí. Vytrvejme tedy!

Redakce Světla

Duchovní cvičení na Velehradě 2022

13. 2. - 18. 2.	Kněžské exercicie	Mons. Vojtěch Šíma
16. 10. - 21. 10.	Kněžské exercicie	P. Petr Šustáček
23. 10. - 28. 10.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet O.Carm.
6. 11. - 11. 11.	Kněžské exercicie	P. Vojtěch Kodet O.Carm.
21. 1. - 23. 1.	Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti	P. Vítězslav Řehulka
4. 3. - 6. 3.	Postní duchovní obnova pro všechny	P. Radek Sedlák
11. 3. - 13. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	P. Pavel Hofírek
18. 3. - 20. 3.	Rekolekce pro katechety a animátory farních společenství	Mons. Vojtěch Šíma
21. 3. - 23. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	P. Pavel Hofírek
25. 3. - 27. 3.	Duchovní cvičení (nejen) pro členy Matice svatoantonínské	P. Miroslav Herold SJ
7. 4.	Jednodenní duchovní obnova pro zaměstnance Charity	Mons. Vojtěch Šíma
9. 5. - 11. 5.	Duchovní obnova pro seniory	P. Miroslav Jáně
20. 5. - 22. 5.	Duchovní obnova pro lektory a všechny zájemce o Boží slovo v praktickém životě	P. Marián Pospěcha
19. 6. - 25. 6.	Duchovní cvičení pro řeholní sestry	P. Gorazd Krušina O.Praem.
17. 7. - 21. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Aleš Opatrný
21. 7. - 24. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	Mons. Aleš Opatrný
2. 8. - 6. 8.	Duchovní cvičení pro všechny	Mons. Josef Žák

Bližší informace naleznete na internetových stránkách www.stojanov.cz.

Kontaktní údaje: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad
e-mail: velehrad@stojanov.cz, tel.: 572 571 420 nebo 733 741 896

Láska překoná všechny překážky

Charles Rodhain a Anne Bourová se poprvé setkali při přípravě slavnosti Caritas. To bylo v Paříži začátkem roku 1899. Ihned poznali, že k sobě patří. Již 11. února (památný den Naší Milé Paní z Lurd) se zasnoubili, a to příznačně v kostele Panny Marie Vítězné, kde Matka Boží od roku 1836 vykonala nespočetné zázraky, odkud také Neposkvrněné Srdce Mariino nastoupilo svoji jedinečnou vítěznou cestu do celého světa.

V bezvýznamném městečku Remiremont (diecéze Saint-Dié), na úpatí Vogéz, se usadil mladý pár po svatbě. Bůh jim daroval dvě děti, nejdříve chlapce, potom ještě děvčátko: Alžbětu, pozdější benediktinku. Prvorozený Jean (narozněný 29. ledna 1900) se rozhodl být diecézním knězem.

V rodině měli po generace sochu Matky Boží, která byla velmi uctívána. Ve všech nebezpečích, jako například obležení města Štrasburku v roce 1870, ji vzývali. Při bouři a blesku, když se děti bály o život, klečely před ní. Po smrti matky Rodhainové v roce 1950 si vzal syn-kněz sochu k sobě, ona se stále dívala na jeho psací stůl a dávala pozor na jeho práci.

Po přijetí kněžského svěcení v Saint-Dié v červenci 1924 se stal Jean Rodhain nejprve na pět let vikářem v městečku Epinal, potom farářem dvou farností Mandres a Norroy-sur-Vair. Tady přichází poprvé do styku s CAJ – Křesťanská dělnická mládež. V roce 1935 se stal jejím duchovním vůdcem. Rodhain přemístil svoje bydliště do hlavního města Paříže.

Druhá světová válka a obsazení Francie německým wehrmachtem kladly na Rodhaina nové požadavky. Tisíce francouzských vojáků upadly tenkrát do německého válečného zajetí, bezpočet mladých francouzských dělníků odešlo do Německa do zbrojního průmyslu nebo do zemědělství dobrovolně či z donucení. Církev je nesměla nechat osamocené. Rodhain se stal vedoucím katolické duchovní péče a zodpovědným za duchovní péči o všechny Francouze v německé říši. Přes silný odpor nacistických úřadů se mu podařilo vytvořit mnoho kontaktů s krajany pracujícími v Německu, zá-

sobovat je potravinami a knihami. Mohl dokonce vyhledat francouzské křesťany v Německu a dodávat jim odvahy, např. 16. května 1943 v jednom kostele v Berlíně. Šel až do „jámy lvové“.

Začátkem roku 1944 dostal Rodhain novou inspiraci: Jaké by to bylo, kdyby osud francouzských válečných zajatců vložil zcela do rukou Matky Boží? Kdyby slíbili, že v případě šťastného návratu domů vykonají pouť k Matce Boží do Lurd?

P. Jean Rodhain

Po válce připomíná Rodhain v časopise „Messages“ (únor 1946) svým krajanům jejich slib: „Ano, jsme si jisti, tisíce zajatých a deportovaných přijdou 8. září k modlitbě do Lurd. Přivést do Lurd sto tisíc mužů? Lurdy by se měly stát poslední stanicí mezitím ukončené repatriace,“ zní pozvání. Bezpočet mužů následovalo tuto výzvu.

Ještě neustal vír války, a na Rodhaina čekal větší úkol: povolání, které mělo obsáhnout celý svět! Začalo to 8. září 1944: založení Secours Catholique International (Mezinárodní katolické pomocné sdružení) v Toulouse. Nikdo tenkrát netušil, jaký rozsah toto dílo jednou nabude. Jean Rodhain byl žádán jako poradce po celém světě.

A přece, navzdory neustálému aktivnímu životu, zůstal Jean Rodhain – i když

byl většinou skryt vnějšimu světu – velkým mystikem. V hlavním městě Francie přeložil svoji ústřednu do Rue du Bac, do bezprostředního sousedství mariánské svatyně, kde Matka Boží v roce 1830 darovala světu „Zázračnou medailku“. A Mariino město Lurdy udělal v roce 1956 druhým střediskem svého apoštolátu. V Lurdech chtěl strávit večer svého života, tady měl také zemřít.

Krátce před vánočními svátky v roce 1976 navštívil těžce nemocný Jean Rodhain naposledy svoji sestru v klášteře benediktinek v Paříži. Tak, jak se stal Jean Rodhain velkým úspěšným manažerem světového francouzského charitativního díla, tak musela jeho sestra v tichosti kláštera jeho práci podporovat. Velká díla v království Božím se dějí v odloučenosti, daleko od hluku světa, podobně jako před 2 000 lety. Vtělení Boží proběhlo v tichosti v Nazaretu.

Když síly Rodhainovy stále více ubývaly, nechal se 24. ledna 1977 převézt z Paříže do jeho Cité Saint Pierre v Lurdech. Odpoledne 31. ledna byl v jeskyni Massabielle. „Protože tady,“ řekl Rodhain, „v této skále, nás vyzývá zářivá Neposkvrněná Matka Boží k čistotě duše.“

Ano, o to nakonec jde: o čistotu duše! Cožpak také ve Fatimě Matka Boží tenkrát při každém zjevení nepoukazovala na zasvěcení křesťanů jejímu Neposkvrněnému Srdci?

Ráno po své návštěvě jeskyně Massabielle se Rodhain nedostavil na snídani. Hledali ho a našli v posteli, mrtvého, klidně spícího. Na dvou kusech papíru zanechal světu poslední poselství. „PLNÁ MILOSTI jsi Maria“. Napsal to velkými písmeny. Ano, toto Mariino tajemství hrálo v jeho životě ústřední roli! Na druhém listu čteme: „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodiinu smrti naší!“

Království Boží, šíření lásky Boží mezi lidmi, charita ve všech svých podobách – to byla náplň života kněze Jeana Rodhaina. Maria, Prostřednice všech milostí, ho přitom provázela na všech místech.

Z Maria heute 526/2015 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Patronové hodin Čestné stráže

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

V dubnu 1863, v měsíci, který byl kdy si zasvěcen andělům, sestra Maria od Nejsvětějšího Srdce Bernaud zvolila dvanáct patronů, s nimiž ve spojení členové Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše mohou prožívat (slavit) svou hodinu přítomnosti u Božího Srdce:

- od dvanácti do jedné – s Nejsvětější Pannou Marií,
- od jedné do dvou – se svatým Josefem a svatými,
- od dvou do tří – se spravedlivými,
- od tří do čtyř – se serafíny,
- od čtyř do pěti – s cherubíny,
- od pěti do šesti – s trůny nebeskými,
- od šesti do sedmi – s panstvy,
- od sedmi do osmi – s vrchnostmi,
- od osmi do devíti – s mocnostmi,
- od devíti do deseti – s knížaty,
- od desíti do jedenácti – s archanděly,
- od jedenácti do dvanácti – s anděly.

Každá z hodin Stráže je tedy zahrnuta „pěčí shůry“. Patronové prvních dvou hodin nevzbuzují žádné pochybnosti. Ale kdo jsou ti „spravedliví“? Jsou to lidé žijící na zemi, kteří svou pevnou vírou a prokazovaným dobrem jsou velmi milí Bohu. Setkáváme se s nimi každodenně.

Následujícími patrony hodin Stráže je devět andělských sborů. Podle Pseudo-Dionysia Areopagity – jednoho z největších křesťanských angelologů žijících na přelomu 5. a 6. století – nejbliže Bohu se nachází první ze tří úrovní v hierarchii, která je složena z prvních tří sborů: serafové, cherubíni, trůny (trůnní andělé). Tato skupina je nejdokonalejší, a jako první přijímá Boží světlo. Serafíni mají největší moc, „planou ohněm lásky“ a žářem tepla naplňují anděly, kteří jsou jim podřízeni. Zatímco cherubíni jsou plni Božího poznání a vlévají moudrost do nižších bytostí. Název trůny naznačuje, že tito duchové sídlí před trůnem Božího majestátu, jsou tam natrvalo umístěni a Stvořitel na nich v jistém smyslu „spocívá“. Trůny jsou charakterizovány – jak napsal Pseudo-Dionysius – „nezdolatelným nepřátelstvím ke všemu, co je marné a nízké“

a také „nadčasovým úsilím směřujícím k výšinám“, vynikají rovněž dokonalou nezávislostí na „veškeré zkaženosti pozemskou nečistotou“.

Druhou skupinu v hierarchii tvoří panstva, vrchnosti (síly) a mocnosti (vládci). Jejich názvy označují „svaté vlastnosti, jimiž napodobují Boha a stávají se podobnými Bohu“. Panstva jsou duchové vždy připraveni sloužit Stvořiteli a vládnout nižším duchům, dávat jim příkazy a rozkazy. Mají účast ve „věčném a božském Principu veškeré vlády“. Vrchnosti mají nepřekonatelné a neochvějné ctnosti statečnosti, mužnosti a síly. Jsou to mocní duchové „shlížející na prvotní Boží Moc“, a tak pomáhají ostatním při plnění Božích příkazů. Mocnosti (vládci) odrážejí Boží suverenitu. Jsou jistým druhem „plánovačů“ a „architektů“, kteří určují optimální způsoby, jak plnit Boží příkazy.

Třetí skupina v hierarchii, nejdál od Boha a zároveň nejbliže nakloněná lidem, zahrnuje knížata (nebo také knížectví), archanděly a anděly. První z nich řídí konkrétní státy a národy a také ostatní anděly. Archanděl plní ty nejdůležitější pozemské úkoly a udržují anděly v souladu, harmonii a jednotě. Andělé zase plní obyčejnou misi (jsou to také naši andělé strážní). Jak učil Pseudo-Dionysius: „Sbory knížecí i archandělů a andělů řídí, jeden přes druhého, lidské hierarchie proto, aby i oni dosáhli v souladu s hierarchickým řádem duchovního vzeštnosti a obrácení a společenství i sjednocení s Bohem; a zároveň, aby proces Božího vycházení z lůna své dobroty, jemu tak vlastní, oslovil všechny hierarchie a ke každému z nich promlouval správným způsobem, v souladu se zásadami nejposvátnější harmonie.“

Všechny andělské bytosti z výše uvedené hierarchie nazýváme jedním jménem: andělé. Serafíni nebo cherubíni jsou také andělé a každý z nich může plnit roli Božího posla. Neustále kontemplují (nahlížejí na) tvář Otce, který je v nebi, a jsou tedy vykonavateli jeho příkazů. Jako stvoření čistě duchovní andělé mají rozum a vůli: jsou to osobní a nesmrtelné bytosti. Do-

konalostí předčí všechna viditelná stvoření. Pseudo-Dionysius to vysvětlil takto: „Všechny nebeské mocnosti dostávají společné jméno andělé, protože všichni, jak nižší, tak i vyšší mají stejnou schopnost přicházet k Bohu a přijímat, více či méně, zář světla, které pochází od Boha.“

Andělé umístěni v hierarchii výše – dokonalejší a přebývající blíže Bohu – osvěcují a předávají znalosti a „Boží světlo“ andělům postaveným v hierarchii níže, předávají tedy instrukce těm, kteří jsou na nižším stupni. Je to zvláštní hierarchie očišťování a možnosti být očišťováni, zdokonalování ostatních a možnosti být zdokonalováni.

„Dokonalost každého, komu je v hierarchii přisouzena jakákoli role,“ napsal Pseudo-Dionysius, „spocívá v tom, obracet se v míře jemu náležité k Bohu, následovat Boha; a co je ještě více Bohu milé, stávat se – jak říká Písmo – »spolupracovníkem Boha« a Božím působením vyzařovat Boží světlo tak dalece, jak jen to je možné.“

Navrhovaná témata k diskusi v rámci setkání Čestné stráže NSPJ:

1. Jak se snažím prožít hodinu přítomnosti se svým vlastním patronem?
2. Jaké jsou vlastnosti andělů tří hierarchických andělských sborů?
3. Proč zakladatelka zasvětila andělům pod patronát až devět hodin Stráže?

*Formace členů Čestné stráže
Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše,
Krakov 2020 (Józef Gawel SCI,
s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Česká sekce Čestné stráže NSPJ:

Kristina Roszaková
Nábřeží Svobody 17, 73701 Český Těšín
E-mail: kris.ros@centrum.cz
Tel.: +420 731 534 081

Tato formace je ve Světle uveřejňována nepravidelně. Předchozí části byly otištěny v číslech 19, 22, 25, 33, 37, 41, 44, 48/2021 a 2/2022.

Obraťme se k těm, kdo jsou na okraji

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

odhaluje podstatný aspekt osobnosti Josefa Nazaretského. Je to člověk plný víry v Boží prozřetelnost: věří v Boží prozřetelnost, důvěřuje v ní. Každý jeho čin, o němž vypráví evangelium, je veden jistotou, že Bůh „dává růst“, že Bůh „zvětšuje“, že Bůh „přidává“, tedy že Bůh zajišťuje pokračování svého plánu spásy. A v tom se Josef z Nazareta velmi podobá Josefovi z Egypta.

Důležitou roli pro pochopení postavy Josefa hrají také hlavní geografické odkazy na Betlém a Nazaret. Ve Starém zákoně se město Betlém nazývá Bet Lechem, tedy „Dům chleba“, nebo také Efrata, podle kmene, který se zde usadil. V arabštině však název znamená „Dům masa“, pravděpodobně kvůli velkému počtu stád ovcí a koz v oblasti. Není náhodou, že když se Ježíš narodil, pastýři byli prvními svědky této události (srov. Lk 2,8-20). Ve světle Ježíšova příběhu tyto narážky na chléb a pokrm odkazují na tajemství Eucharistie: Ježíš je živý chléb, který sestoupil z nebe (srov. Jan 6,51). On sám o sobě řekne: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54)

Betlém je v Bibli zmíněn několikrát, a to už v knize Genesis. Betlém je také spojen s příběhem Rút a Noemi, který je popsán v malé, ale nádherné knize Rút. Rút porodila syna jménem Obéd, který zase zplodil Jesseho, otce krále Davida. Z Davidova rodu pocházel i Josef, Ježíšův zákonný otec. Tehdy prorok Micheáš předpověděl o Betlémě velké věci: „A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli.“ (Mich 5,1) Evangelista Matouš toto proroctví převezme a spojí ho s Ježíšovým příběhem jako jeho zjevné naplnění.

Ve skutečnosti si Boží Syn nevybral za místo svého vtělení Jeruzalém, ale Betlém a Nazaret, dvě odlehlé vesnice, daleko od hluku historie a moci doby. Přesto byl Jeruzalém městem milovaným Hospodinem (srov. Iz 62,1-12), „svatým městem“ (Dan 3,28), vyvoleným Bohem, aby v něm přebýval (srov. Zach 3,2; Ž 132,13). Zde totiž sídlili učitelé Zákona, zákoníci a farize-

ové, velekněží a starší lidu (srov. Lk 2,46; Mt 15,1; Mk 3,22; Jan 1,19; Mt 26,3).

Proto nám volba Betléma a Nazareta říká, že Bůh dává přednost periferii a okraji. Ježíš se nenarodil v Jeruzalémě a u dvora... Nikoliv: narodil se na periferii a na této periferii strávil svůj život až do svých 30 let, kdy pracoval jako tesař, podobně jako Josef. Ježíš dává přednost periferiím a okrajovým oblastem. Nebrat vážně tuto

skutečnost se rovná nebrat vážně evangelium a Boží dílo, které se stále projevuje na geografických a existenciálních periferiích. Pán vždy působí skrytě na periferiích, dokonce i v našich duších, na okrajích duše, v pocitech, možná v pocitech, za které se stydíme, ale Pán je tam, aby nám pomohl jít kupředu. Pán se nadále projevuje na periferiích, a to jak geografických, tak existenciálních. Ježíš zejména vyhledává hříšníky, vstupuje do jejich domovů, promlouvá k nim a vyzývá je k obrácení. A to mu také vytýkají: „Ale podívejte se na tohoto Mistra,“ říkají znalci Zákona, „podívejte se na tohoto Mistra: jí s hříšníky, znečišťuje se, chodí vyhledávat ty, kteří se zla nedopustili, ale trpí jím: nemocné, hladové, chudé, ty nejmenší.“ Ježíš jde vždy směrem k periferiím. A to by nám mělo dodat velkou důvěru, protože Pán zná okrajové části našeho srdce, okrajové části naší duše, okrajové části naší společnosti, našeho města, naší rodiny, tedy tu poněkud skrytou část, kterou neukazujeme, možná ze studu.

V tomto ohledu se tehdejší společnost od té naší příliš neliší. I dnes existuje centrum a periferie. A církev ví, že je povola-

lána hlásat radostnou zvěst počínajíc od periferii. Josef, tesař z Nazareta, který věří v Boží plán pro svou budoucí mladou nevěstu i pro sebe, připomíná církvi, aby upřela svůj pohled na to, co svět záměrně přehlíží. Dnes nás Josef učí toto: „*Ne-dívej se tolik na věci, které svět chválí, dívej se do koutů, dívej se do stínů, dívej se na periferie, na to, co svět nechce.*“ Každému z nás připomíná, abychom přikládali důležitost tomu, co ostatní zavrhnou. V tomto smyslu je skutečně mistrem podstatného: připomíná nám, že to, co je skutečně hodnotné, nepřitahuje naši pozornost, ale vyžaduje trpělivé rozlišování, aby to bylo objeveno a oceněno. Zjistěte, co je cenné. Prosme ho, aby se přimlouval za to, aby celá církev znovu získala tento vhled, schopnost rozlišovat a oceňovat to, co je podstatné. Začneme znovu od Betléma, začneme znovu od Nazareta.

Dnes bych chtěl poslat vzkaz všem mužům a ženám, kteří žijí na nezapomenutějších geografických periferiích světa nebo žijí v situacích existenční tísně. Kéž ve svatém Josefovi najdete svědka a ochránce, ke kterému můžete vzhlížet. Můžeme se k němu obrátit s touto modlitbou, která je sice „podomácku vyrobená“, ale vychází ze srdce:

**„Svatý Josefe,
ty, který jsi vždy důvěřoval Bohu,
a rozhodoval ses
veden jeho prozřetelností,
uč nás, abychom se tolik nespolehali
na své vlastní plány,
ale na jeho plán lásky.**

**Ty, který pocházíš z periferie,
pomoz nám obrátit náš pohled
a dávat přednost tomu,
co svět zavrhuje a odsouvá na okraj.
Utěšuj ty, kteří se cítí osamělí,
a podporuj ty, kteří v tichosti pracují,
aby bránili lidský život a důstojnost.
Amen.“**

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 31. 1. 2022

6:05 Cesta k andělům: Bronislav Matulík – kazatel a novinař **7:00** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **8:00** Historiky (4. díl): Vo svojom vnútri som sa porovnávam s každým [P] **8:10** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem **9:10** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamičou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **10:45** Průplav Božího přání **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **13:25** Umění sklářských mistrů **14:05** Skryté poklady: Milan **14:35** Noční univerzita: Prof. Petr Daněk – Loutna česká – výjimečné dílo hudebního baroka [P] **15:55** V souvislostech **16:15** 100 metrů od ráje **18:05** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o pokladu **18:18** Putování po evropských kláštřech: Ekumenický ženský klášter v Grandchamp, Švýcarsko **18:55** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **19:30** Vezmi a čti: Leden 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:25** Nebe nad hlavou [P] **21:50** Colours 2015: Vladimír Merta Trio **22:35** Kulatý stůl: Anton Otte – posel usmíření **0:00** Práce jako na kostele **0:20** Štětcem a pišťalou **0:40** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hnězdném **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jaroslav Šindelář – sochař a malíř **7:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **7:25** Outdoor Films s Janou Henychovou: Běžet život se psy husky **9:10** V souvislostech **9:30** Benin – cesta návratu **9:45** Noční univerzita: Anna Janoušková – Naštaný a smutný jako Bůh **10:20** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **10:35** Dokořán: S Marcelou Augustovou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka: S Milanem Uhurniakem **14:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Oslovit Zachea **14:30** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **14:50** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **16:05** Muzikanti, hrajte **16:35** Pastýř na člunu **16:55** Biblická studna **18:05** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Utišení bouře na moři **18:20** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **18:50** Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799) **19:25** Zpravodajské Noeviny: 1. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Hans Frei **21:35** Setkání (16. díl): Jan Bartošek – klášter v Kostelním Vydří **21:45** Stopy hutě **22:00** Varhanní koncert: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **23:25** Terra Santa News: 26. 1. 2022 **23:50** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **1:00** Noční repríza, dopoledních pořadů.

Středa 2. 2. 2022

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 2. 2022 **6:25** Mezinárodní folklorní festival Hornolidečska a Púchovské doliny **7:30** Noční univerzita: Prof. Petr Daněk – Loutna česká – výjimečné dílo hudebního baroka **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Setkání (23. díl): Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **10:15** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **10:45** Lidé a město **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Skleněná múza **13:00** Tance západného Slovenska: MFF Myjava 2021 online **14:05** OMG talkshow: S touhle dvojicí farářů, YouTubeur se nudit rozhodně nebude **14:30** Syrie – zbytek jeho lidu **15:00** Církev za oponou:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Celibát **15:15** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **15:35** Zpravodajské Noeviny: 1. 2. 2022 **16:00** Ateliér užité modlitby **17:05** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Mariawald, Německo **17:45** V pohorách po horách: Lysec – Velká Fatra **18:05** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení Jairovy dcery **18:15** Strýček Emu: Pololetní vysvědčení **18:25** Vzdělanost – Otec Miroslav **18:40** Poutník **19:25** Terra Santa News: 2. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace: S mladými z DCM Ostrava [L] **21:10** Noční univerzita: Marek Macák – Jiným nablízku **21:50** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **22:20** Když bolí duše **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Čas pro Malawi **0:45** Vietnam **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Petr Larva – sklář **6:55** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Trojka Zuzany Homolové **8:20** Vira do kapsy **8:35** Nebe nad hlavou **9:10** Terra Santa News: 2. 2. 2022 **9:30** Kulatý stůl: Anton Otte – posel usmíření **10:55** Nigérie: Haleluja **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Marcelou Augustovou **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **15:15** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **15:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 2. 2022 **16:20** Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství **16:35** Vít Kašpařík, koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **17:00** Grotesky Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **18:05** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíš a Samařanka **18:15** Ovečky: 5. neděle v mezidobí [P] **18:45** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **19:05** Kapitola z duchovního dědictví Řeckokatolické církve na Slovensku **19:25** Zpravodajské Noeviny: 3. 2. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Miroslavem Donutílem [L] **21:30** Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Provence, Francie **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Na půli cesty **0:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 2. 2022 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jiří Kotalík – historik architektury **7:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 2. 2022 **7:20** Adopce srdce **8:00** Začátek konce jaderných zbraní **9:10** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **9:30** V pohorách po horách (7. díl): Velký Roudný **9:40** OMG talkshow: Davida Vávru a Rudolfa Brančovského pojí svatě rouhání **10:05** ARTBITR – Kulturní magazín **10:20** Ateliér užité modlitby **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **13:30** Labyrintem

víry s Tomášem Halíkem: Vyzván i nevyzván **14:05** Dům ze skla? **15:10** Dobrá obec Dobrá **15:35** Nebe nad hlavou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 2. 2022 **16:20** Bělorusko – Květ mezi trny **16:50** Buon giorno s Františkem **17:30** O Radosti **18:05** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení nemocného u rybníka Bethesda **18:20** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahrádce **18:40** Harfa Noemova: Mistři varhan **19:05** Pražská Loreta **19:30** Moudrost mnichů: Stáří **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Únor 2022 [L] **21:20** Letem jazzem (7. díl): Pohled na jazzovou tvorbu **22:25** Outdoor Films s Janou Henychovou: Běžet život se psy husky **0:00** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jan Vodňanský – básník filosof **7:00** Ján Miho – heligonkář a folklorista **7:30** Sedmihlášky (136. díl): Ruža, sem ja ruža **7:35** Strýček Emu: Pololetní vysvědčení **7:45** Ovečky: 5. neděle v mezidobí **8:10** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **8:40** Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799) **9:20** Slezská lilie 2020: Deset let Slezské lilie, 2. část **10:35** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:10** Zpravodajské Noeviny: 3. 2. 2022 **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Grotesky Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **15:15** Mexiko – země indiánů **15:35** Na co jsme nezapomněli: Strážnice 2020 **18:00** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé rády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **18:35** Vezmi a čti: Leden 2022 **18:55** Putování po evropských kláštřech: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Michaelem Prouzou [P] **20:50** V pohorách po horách: Čáp – Jiráskovy skály **21:00** Mezi pražci (103. díl): Únor 2022 [P] **21:50** Dýka a kříž **23:40** Setkání (18. díl): Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **23:50** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **0:20** San Salvador na Folkových prázdninách **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 2. 2022

6:05 Cesta k andělům: Roman Joch – publicista **7:00** V pohorách po horách (15. díl): Violík **7:10** Má vlast: Vyšehrad **8:30** Jak potkávat svět: S Miroslavem Donutílem **10:00** Mše svatá z kostela Zvěstování Panny Marie: Šternberk [L] **11:20** Poutníci času: S Kateřinou Šrámkovou [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Můj chrám: Nadá Urbánková, Želivský klášter **13:40** Vezmi a čti: Leden 2022 **14:00** Muzikanti, hrajte **14:35** Flešbky – Godzone podcast **15:05** Putování po evropských kláštřech: Klášter trapistek v Bocholt, Belgie **15:40** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem **16:30** Labyrint světa: Na motivy Jana Ámose Komenského **17:45** ARTBITR – Kulturní magazín **18:05** Sedmihlášky (145. díl): Ševci majstři, Ignac Manda **18:10** Ovečky: 5. neděle v mezidobí **18:35** Animované biblické příběhy: Saul z Tarsu **19:05** Strýček Emu: Únorové pranostiky [P] **19:15** Animované příběhy velikánů dějin: Ludwig van Beethoven (1770–1827) **19:45** Přejeme si... **20:05** Osobní věže Vůdce – Agent Milosti [P] **21:35** Benefiční koncert Červená středa: Praha, sál HAMU **23:15** Buon giorno s Františkem **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 31. 1. o 16:55 hod.:

Na ceste v rodine (Počúvaj ma miláčik)

Ďalší diel relácie vám prezentuje dôležité vlastnosti správneho poslucháča, ktorým by sa mal stať v manželstve každý manžel a manželka. Moderuje Zuzana Chanasová.

Utorok 1. 2. o 17:00 hod.:

Pakistan – slobodu väzňom

Nevoľníctvo sa v Pakistáne prenáša z generácie na generáciu. Čo robí Cirkev, aby dala týmto ľuďom budúcnosť?

Streda 2. 2. o 21:50 hod.:

Peter medzi nami

(Katechéza o modlitbe: Učme sa modlitbe od Abraháma)

Pri generálnej audiencii Svätý otec František pokračoval v cykle o modlitbe. V piatej katechéze o modlitbe dal za vzor Abrahámov postoj dôvery k Bohu a ochoty poslušne kráčať po ceste povolania.

Štvrtok 3. 2. o 16:05 hod.:

Lebo oni budú nasýtení (dokument)

Dokumentárny film o sestách z Kongregácie služobníc Nepoškrvnenej Panny Márie, ktoré pôsobia na Slovensku od roku 1928.

Piatok 4. 2. o 20:45 hod.:

Krásna história zázračnej medaily

V roku 1830 sa Panna Mária zjavila mladej novice sestre Kataríne Labouré a prostredníctvom nej odovzdala svetu zázračnú medailu. Medaila sa rýchlo rozšírila do celého sveta a pri jej nosení sa udiali mnohé zázraky.

Sobota 5. 2. o 20:30 hod.: Svätá Barbora (film)

Príbeh o odvahe a schopnosti položiť z lásky k Bohu vlastný život. Tiež príbeh o pseudoláske k moci, majetku a o tom, aký je deštruktívny spôsob života bez lásky a bez Krista.

Nedeľa 6. 2. o 20:40 hod.: Quo vadis

Inšpirujúca cesta so zasvätenými a ich (netradičnými) záujmami...

Liturgická čtení

Nedeľa 30. 1. – 4. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Jer 1,4-5.17-19
 Ž 71(70),1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17
 Odp.: 15a (*Má ústa budú vyprávět o tvé spravedlnosti.*)
 2. čt.: 1 Kor 12,31-13,13
 Ev.: Lk 4,21-30

Pondělí 31. 1. – památka

sv. Jana Boska

1. čt.: 2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a
 Ž 3,2-3.4-5.6-7
 Odp.: 7b (*Povstaň, Hospodine, zachraň mě!*)
 Ev.: Mk 5,1-20

Úterý 1. 2. – ferie

1. čt.: 2 Sam 18,9-10.14b.
 24-25a.30-19,4
 Ž 86(85),1-2.3-4.5-6
 Odp.: 1a (*Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě!*)
 Ev.: Mk 5,21-43

Streda 2. 2. – sviatok Uvedení

Páně do chrámu

1. čt.: Mal 3,1-4
 nebo Žid 2,14-18
 Ž 24(23),7.8.9.10
 Odp.: 10b (*Hospodin zástupů, on je král slávy!*)
 Ev.: Lk 2,22-40

Čtvrtek 3. 2. – nezávazná

památka sv. Blažeje nebo

sv. Ansgara

1. čt.: 1 Král 2,1-4.10-12
 1 Kron 29,10bc.11abc.11d-12a.12bcd
 Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade vším.*)
 Ev.: Mk 6,7-13

Pátek 4. 2. – ferie

1. čt.: Sir 47,2-13 (řec. 2-11)
 Ž 18(17),31.47+50.51
 Odp.: 47b (*Sláva buď Bohu, mému spasiteli!*)
 Ev.: Mk 6,14-29

Sobota 5. 2. – památka

sv. Agáty

1. čt.: 1 Král 3,4-13
 Ž 119(118),9.10.11.12.13.14
 Odp.: 12b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
 Ev.: Mk 6,30-34

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. LEDNA – 5. ÚNORA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 1.		PO 31. 1.		ÚT 1. 2.		ST 2. 2.		ČT 3. 2.		PÁ 4. 2.		SO 5. 2.			
Antifona	1136	1262	1722	1941	1166	1295	1296	1438	1197	1329	1213	1346	1708	1924		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	784	883	784	883	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1723	1941	1166	1296	1296	1438	1198	1330	1213	1346	1709	1926		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1297	1439	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1724	1942	1170	1300	1297	1439	1201	1334	1217	1351	1710	1926		
Antifona k Zach. kantiku	691	780	1724	1943	1170	1300	1297	1439	1202	1334	1218	1351	1305	1447		
Prosby	1140	1268	1724	1943	1171	1300	1297	1439	1202	1334	1218	1351	1711	1927		
Závěrečná modlitba	691	780	1293	1434	1171	1301	1298	1440	1304	1446	1218	1352	1305	1447		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1298	1440	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1299	1441	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	691	780	1159	1288	1175	1305	1298	1440	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 29. 1.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1727	1946	1176	1307	1300	1442	1207	1340	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1300	1442	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1300	1443	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1730	1949	1180	1310	1302	1445	1211	1344	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	691	780	691	781	1731	1950	1180	1310	1303	1445	1211	1344	1227	1361	692	781
Prosby	1135	1261	1149	1277	1731	1950	1180	1310	1303	1445	1211	1345	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	691	780	691	780	1293	1434	1181	1311	1298	1440	1304	1446	1227	1362	692	782
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

VYZNAT SE SÁM V SOBĚ • ROZLIŠOVÁNÍ DUCHŮ

Jozef Šuppa SJ • Předmluva Jozef Mydla SJ

Vyznat se sám v sobě a umět rozlišovat své myšlenky a úmysly, naučit se zacházet s pokušením a pokojně prožívat světlé i temnější chvíle života. V tom nám chtějí pomoci myšlenky sv. Ignáce z Loyoly, jehož pravidla pro rozlišování duchů poutavě přibližují promluvy autora této knihy.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Druhé vydání • Brož., 110x170 mm, 64 stran, 78 Kč*

NEDELNÍ PROMLUVY • ROČNÍ CYKLUS C

Vojtěch Kodet • Redakce Ivana Trefná

Autor předkládá krátká zamyšlení nad úryvky evangelia, které se předčítají při nedělních bohoslužbách. Užitek z nich mohou mít nejen kazatelé, ale i každý, kdo se chce nad texty v modlitbě zamyslet dříve, než se nedělní liturgie zúčastní.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 132 stran, 219 Kč

CÍRKEVNÍ DOKUMENTY

KANONICKÉ MANŽELSKÉ PRÁVO

Stanislav Přibyl • Recenzenti

ThLic. Mgr. Michaela Moravčíková, Th.D.,

a doc. JUDr. ICLic. Záboj Horák, LL.M., Ph.D.

Vyšlo s církevním schválením. P. Stanislav Přibyl nabízí podrobný a současně čtivý přehled nauky o manželství, jak je obsažena v *Kodexu kanonického práva*. Výklad

je obohacen jak historickým vhladem, tak konkrétními příklady z autorovy praxe.

Hesperion, z. s. • Brož., A5, 176 stran, 190 Kč

SVĚDECTVÍ O BOŽÍ OCHRANĚ

VE STÍNU VŠEMOCNĚHO • PRAVDIVÝ PŘÍBĚH FRANTIŠKÁNA MEZI NACISTY

Gereon Goldmann • Z němčiny přeložila Ivana Trefná • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

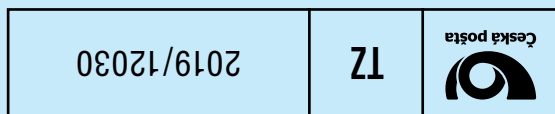
Nevšední svědectví o lidské odvaze i síle modlitby, o lásce k životu i o Boží ochraně, zasazené do nelítostných bojů druhé světové války. Velmi komunikativní bratr Gereon chtěl být řeholníkem, ale za zvláštních okolností se dostal k jednotkám SS. Zde nezapřel svou víru a chráněn obávanou uniformou se zapojil do distribuce protinacistických letáků i přípravy atentátu na Hitlera. Jako sanitář wehrmachtu prošel boji v Rusku, Francii a Itálii – bez jediného výstřelu, zato s řadou vyznamenání za záchranu životů svých spolubojovníků. Papež mu dal výjimku, aby se mohl stát knězem ještě před studiem teologie. Své působení zahájil v táboře uvězněných německých důstojníků, kde vládl nacistický fanatismus, korupce, násilí a hlad. Po půlroce od jeho příchodu byly na vánoční mši stovky vojáků... I když stál mnohokrát v přední frontové linii i před vojenskými soudy, vždy přežil. Sám to přisuzoval nepřetržitým modlitbám stovek lidí, které poznal a kteří doprovázeli jeho pouť bojišti a zajateckými tábory. Po válce dostudoval teologii a čtyřicet let působil jako misionář v Japonsku – což byl jeho dávný sen. Osud Gereona Goldmanna je neuvěřitelný, strhující, plný zdánlivě nepochopitelných náhod, v nichž nakonec vítězí dobro nad zlem, Boží milost nad všudypřítomnou smrtí.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 130x190 mm, 328 stran, 399 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc